

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1314 13 tháng 9 năm 2020

Phân Minh

*Phân minh đời đạo tâm cõi mở
Thức giác chính mình tâm ổn định
Thành tâm tự học tránh sai lầm
Thông qua đời đạo tâm tự đạt*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1994

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Sự tự nhiên và hồn nhiên do đâu mà có?
- 2) Làm sao được trường thọ?
- 3) Mầm móng thương yêu do đâu mà có?
- 4) Ở đời này nhìn mặt vợ chồng cặp nào cũng hơi giống nhau tại sao?
- 5) Tu sao mới được đến bộ đầu rút?
- 6) Tại sao loài người hay nói chuyện người khác?
- 7) Ốc thô thiển nghĩa là sao?

1) 21-06-94

Hỏi: Sự tự nhiên và hồn nhiên do đâu mà có?

Đáp: Thừa sự tự nhiên và hồn nhiên mọi người đều có từ lúc sơ sanh, nhưng sống trong cuộc sống kích động và phản động của tình đời biến thành trưởng giả trong khổ cực, suốt kiếp người bận rộn, nhưng không đi đến đâu cả, học không hết làm không xong, miên man trong động rất khó tu khó hành. Ngược lại những người chịu tu được phước nhiều hơn, có cơ hội đạt tới thanh tịnh cơ bản của chính họ.

Kệ:

*Sáng suốt thông minh tự giúp mình
An vui thanh nhẹ cảm tâm mình
Đời là cõi tạm không còn tiếc
Chuyển thức mình tâm rõ tiến trình*

2) 22-06-94

Hỏi: Làm sao được trường thọ?

Đáp: Thừa phải giữ cho bộ ruột được tinh khiết, ăn uống nhai kỹ và phối hợp thức ăn có trật tự, thì tâm thân sẽ được yên, giúp đỡ ngân quỹ không bị thiếu hụt và mạnh khỏe, tu thiền điều hòa ngày như đêm, điện năng sẽ được dồi dào.

Kệ:

*Giữ mình từ thấp đến cao thiện
Học hỏi không ngừng tự tiến xuyên
Xây dựng vía hồn chung cảm thức
Triền miên giải trước tự mình yên*

3) 23-06-94

Hỏi: Mầm móng thương yêu do đâu mà có?

Đáp: Thừa mầm móng thương yêu do thanh tịnh mà ra, đại thanh tịnh là biển yêu của Nhơn loại.

Kệ:

*Hướng về thanh tịnh chẳng làm sai
Tự thức tự tu tự tiến hoài
Gieo động tại vì không thanh tịnh
Văn ngôn loạn xạ tạo bi ai!*

4) 24-06-94

Hỏi: Ở đời này nhìn mặt vợ chồng cặp nào cũng hơi giống nhau tại sao?

Đáp: Thừa loài nào theo giống nấy, đã nói duyên Trời định ăn khớp với nhau để hàn gắn lại duyên Trời mà tiến hóa.

Kệ:

*Thương nhau tự thức tâm hợp hòa
Giải mở tình thương sống thiết tha
Gánh vác thực hành trong trật tự
Quý nhau thương nhớ sống chung nhà*

5) 25-06-94

Hỏi: Tu sao mới được điển bộ đầu rút?

Đáp: Thừa hành đúng pháp, niệm Phật đều, bớt vọng ngoại thì luồng điển thanh tịnh của nội tâm mới được hút thẳng lên trên bộ đầu và phát sáng. Nơi đó gọi là điển tâm, để hiểu sự sai lầm của chính mình mà thức tâm.

Kệ:

*Cần khôn vũ trụ nguyên âm tịnh
Cảm thức tâm tư của chính mình
Ân oán tình đời tâm tự thức
Óc tròn trí sáng cảm tâm mình*

6) 26-06-94

Hỏi: Tại sao loài người hay nói chuyện người khác?

Đáp: Thừa loài người hay nói chuyện người khác vì hoàn cảnh xung quanh ảnh hưởng một tập quán hướng ngoại, lo chuyện người khác thay vì lo chuyện chính mình. Ngược lại người tu chuyên niệm Phật thì lo chuyện mình nhiều hơn chuyện người khác, để trụ tâm hơn. Người đàn bà trong gia đình thường hay thị phi nói chuyện người khác, tạo cho gia đình bất an mà không hay, tự trở thành một đàn bà xấu mà không hay. Đàn ông thị phi xen chuyện người khác tức là tánh đàn bà là vậy, châm chọc người này châm chọc người khác, người đời gọi là gà mái!

Kệ:

*Không tu chỉ tạo tự làm sai
Hướng ngoại không hay mình tự hại
Trí động không yên tâm bản loạn
Thần kinh bất ổn tự mình sai*

7) 27-06-94

Hỏi: Óc thô thiển nghĩa là sao?

Đáp: Thừa óc thô thiển là luồng điển chơn tâm bộ đầu chưa tập trung được, thành thử nghe qua triết lý rất khó hiểu, từng số điển quang của chính họ chưa hòa cảm được, thiếu đức nhĩ nhục không sao hiểu được những lời mình triết thoát phạm, cần thực hiện pháp môn: Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Thiên Định một thời gian hơn ba năm thì mới bắt đầu hiểu được một phần. Khi hiểu được thì mới nắm được gậy mà đi, phần hồn sẽ được khôi phục dần dần, sẽ thấy rõ trách nhiệm của chính mình.

Kệ:

*Đường dài mình cảm hành trình tiến
Cảm thức trần gian chỉ có phiền
Lãnh vực hư không là tự giác
Bóng hình khai triển tự mình xuyên*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

THẦY VỀ

Hò ơi! Trông đợi Thầy về,
Hai Không mở cổng ngự ngay cốc Thầy.
Tình người bạn đạo vui say,
Tâm mừng vui nhộn, hò ơi!
Tâm mừng vui nhộn đổi thay vui cười.

Hò ơi! Cảm mến người người,
Về đây dọn dẹp đổi thay khí trời.
Tập trung khai triển hợp thời,
Vui say mùi đạo, hò ơi!
Vui say mùi đạo mở lời nhủ khuyên.

Hò ơi! Tái hợp tiền duyên,
Người người hoan lạc rõ miền Đại La.
Tình Trời sánh tựa tình Cha,
Thương yêu tha thứ, hò ơi!
Thương yêu tha thứ chan hòa tình thương.

Hò ơi! Bản lãnh như gương,
Khai tâm mở trí yêu thương độ hành.
Tự mình khai thức thực hành,
Mỗi ngày hai cử, hò ơi!
Mỗi ngày hai cử thực hành pháp môn.

Hò ơi! Vạn lý sanh tồn,
Hồn khôn hồn tiến hồn ôn học bài.
Chung lo dọn dẹp hằng ngày,
Cùng chung huynh đệ, hò ơi!
Cùng chung huynh đệ an bài nội tâm.

Hò ơi! Huynh đệ uyên thâm,
Tâm ta tâm họ tâm tâm đường đi.
Chẳng còn lý luận khinh khi,
Tình thương đạo đức, hò ơi!
Tình thương đạo đức tâm thì đạt an.

Hò ơi! Huynh đệ bạc bần,
Khai thông trí tuệ khai màn đạo tâm.
Quy về một mối uyên thâm,
Tâm tâm chơn thức, hò ơi!
Tâm tâm chơn thức siêu âm đạo đời.

Hò ơi! Huynh đệ nơi nơi,
Về đây học hỏi tự rời tham sân.
Tình Thầy tình bạn nghĩa ân,
Cùng chung thức giác, hò ơi!
Cùng chung thức giác ân cần dựng xây.

Hò ơi! Chung sống vui say,
Ngày ngày thuyết giảng dịp may vẫn còn.
Khai thông cảm thức đường mòn,
Bề Trên ân độ, hò ơi!
Bề Trên ân độ vẫn còn trợ trợ.

Hò ơi! Khai triển giác giờ,
Cảm thông Thiên Địa giác mơ chẳng còn.
Tự mình khai triển ni non,
Con đường vạch sẵn, hò ơi!
Con đường vạch sẵn thẳng đường ta đi.

Hò ơi! Chẳng ngại chẳng nghi,
Trì tâm thực hiện dự thi trường đời.
Thầy ban đủ lý đủ lời,
Hành trang sẵn có, hò ơi!
Hành trang sẵn có sẵn sàng tự đi.

Hò ơi! Uyển chuyển dự thi,
Trì tâm thanh tịnh chẳng nghi chẳng ngờ.
Tự mình dẹp bỏ giác mơ,
Tâm linh khai triển, hò ơi!
Tâm linh khai triển thiên cơ hữu hình.

Hò ơi! Tiến hóa do mình,
Trì tâm học hỏi hành trình Trời ban.
Điểm thanh khai triển phát quang,
Tâm an thanh tịnh, hò ơi!
Tâm an thanh tịnh vượt ngang đạo đời.

Hò ơi! Thức giác hợp thời,
Trời cao bề rộng mở lời nhủ khuyên.
Khuyên người tái hợp tiền duyên,
Công phu tu tiếp, hò ơi!
Công phu tu tiếp tạo yên tạo hòa.

Hồ ơi! Điển giới thật thà,
Trì tâm thanh tịnh tự hòa hư không.
Tham thiền nhập định hóa công,
Trong không mà có, hồ ơi!
Trong không mà có giải vòng ước mơ.

Hồ ơi! Giải tỏa u ơ,
Thầy về hỗ trợ điển cơ thực hành.
Hướng về nguồn cội thanh thanh,
Tâm không động loạn, hồ ơi!
Tâm không động loạn thực hành đến nơi.

Hồ ơi! Nguyên lý của Trời,
Bao la lớn rộng hợp thời tiến thăng.
Chẳng còn lý luận khó khăn,
Chông tu vợ giúp, hồ ơi!
Chông tu vợ giúp ở ăn điều hòa.

Hồ ơi! Khai triển thật thà
Vượt qua tai nạn tự hòa chơn tâm.
Lý Trời quả thật diệu thâm,
Tầm đường tự thức, hồ ơi!
Tầm đường tự thức giữ tâm thanh hòa.

Hồ ơi! Giải bỏ ý ma,
Thần kinh mạnh mẽ chan hòa tình thương.
Trì tâm khai lối mở đường,
Tâm minh đời đạo, hồ ơi!
Tâm minh đời đạo tự lờng tự đi.

Hồ ơi! Đạo ở trong ni,
Trì tâm thực hiện đạt thì quán thông.
Cảm minh rõ rệt tự phòng,
Chẳng còn mê chấp, hồ ơi!
Chẳng còn mê chấp thông dong đạo đời.

Hồ ơi! Khai mở ý lời,
Bền tâm thực hiện, về Trời nay mai.
Điển tâm hướng thượng chẳng sai,
Hai vai thanh nhẹ, hồ ơi!
Hai vai thanh nhẹ tiến hoài không ngưng.

Hồ ơi! Cảm thức tự mình,
Vui say đời đạo cảm ứng luật Trời.
Chẳng còn đợi thỉnh với mời,
Tự mình thực hiện, hồ ơi!
Tự mình thực hiện những lời Thầy ban.

Hồ ơi! Tránh cảnh miên man,
Tự do khai triển dọn đường tự đi.
Bền tâm nhịn nhục dự thi,
Điện năng sẵn có, hồ ơi!
Điện năng sẵn có tự truy tự lũng.

Hồ ơi! Thiên cảnh vô cùng,
Tu hành tiến hóa tự vùng đứng lên.
Độ đời cảm thức bên trên,
Nền cao tận độ, hồ ơi!
Nền cao tận độ tự quên tranh giành.

Hồ ơi! Khai mở thực hành,
Đến nơi đánh lễ điển thanh điển hòa.
Ý Trời quán độ chung nhà,
Độ tha tại thế, hồ ơi!
Độ tha tại thế chung hòa tiến lên

Hồ ơi! Sẵn có đạo nền,
Quên đi thế sự tự nên đạt thành.
Chẳng còn lý luận đấu tranh,
Thanh thanh diệu diệu, hồ ơi!
Thanh thanh diệu diệu lưu manh làm gì?

Hồ ơi! Cảm thức dự thi,
Trần đầy nhịn nhục tâm ghi điều lành.
Cơ tầng khai triển lại nhanh,
Thành tâm tận độ, hồ ơi!
Thành tâm tận độ điển thanh điển từ.

Hồ ơi! Ảnh hưởng người người,
Lui về thanh tịnh chung cười nở hoa.
Đó là nguyên lý thật thà,
Vui say mùi đạo, hồ ơi!
Vui say mùi đạo chan hòa khí thanh.

Hồ ơi! Tự giác thực hành,
Hành cho trúng đích sử xanh chẳng còn.
Một lòng một dạ sắt son,
Thực hành chơn chánh, hồ ơi!
Thực hành chơn chánh hợp sanh ý Trời.

Hồ ơi! Cảm thức nơi nơi,
Đời là tạm cảnh chơi vui tạo sâu.
Tu hành khai triển nhiệm mầu,
Trong không mà có, hồ ơi!
Trong không mà có rõ tàu về quê.

Hò ơi! Chẳng có chán chê,
Quê ta sẵn có ta về hưởng thôi.
Thế gian đi đứng lại ngồi,
Tranh đua cướp giựt, hò ơi!
Tranh đua cướp giựt mưu cầu ý tham.

Hò ơi! Tự thức chẳng làm,
Ý tâm thanh nhẹ tự am nội tình.
Càng tu càng tiến càng minh,
Nội tình xinh đẹp, hò ơi!
Nội tình xinh đẹp chuyển khuynh về Trời.

Hò ơi! Chuyển tiếp hợp thời,
Tâm linh cõi mở đời đời dựng xây.
Chẳng còn ý niệm đổi thay,
Tu hành tinh tấn, hò ơi!
Tu hành tinh tấn đổi thay tình đời.

Hò ơi! Ý nguyện thành thời,
Trời cao tận độ mở lời nhủ khuyên.
Khuyên đời tự sống mới yên,
Về nơi thanh tịnh, hò ơi!
Về nơi thanh tịnh tự xuyên đạo đời.

Hò ơi! Khai mở lý lời
Độ tha tại thế rõ Trời trong tâm.
Chẳng còn nịnh bợ hát ngâm,
Đến không cũng phải, hò ơi!
Đến không cũng phải tự tâm về Không.

Hò ơi! Chẳng có lòng vòng,
Truy ra chơn lý thông dong đạo đời.
Khai thông đồng nhịp hợp thời,
Trì tâm khai mở, hò ơi!
Trì tâm khai mở đời đời tiến thân.

Hò ơi! Thanh nhẹ ý lời,
Bình tâm học hỏi tự vui lòng sâu.
Chẳng còn mưu định cơ cầu,
Hương thanh đạt pháp, hò ơi!
Hương thanh đạt pháp nhiệm màu quang khai.

Hò ơi! Chẳng có ai tài,
Thầy ban chơn thức tiến hoài không ngưng.
Chẳng còn lý luận lừng khùng,
Trí tâm khai triển, hò ơi!
Trí tâm khai triển tiến từng phút giây.

Hò ơi! Hoàn cảnh là thầy,
Dạy cho hiểu đạo ngày ngày sửa tu.
Chẳng còn khờ dại thêm ngu,
Tu cho đắc đạo, hò ơi!
Tu cho đắc đạo đổi trao thiên tình.

Hò ơi! Khai triển một mình,
Thành công ảnh hưởng hành trình độ tha.
Trở về thực chất thực tà,
Minh tâm kiến tánh, hò ơi!
Minh tâm kiến tánh trải qua đạo đời.

Kính bái,
Lương Sĩ Hằng.
Hai Không, 21-11-1990

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Qui Không Tự Thức

Montréal, ngày 5 tháng 6 năm 1983 (tiếp theo)

Lấy cái Định! Sau khi cố gắng đạt được cái Định thì nó có Huệ chứ có gì! Các bạn nhiều người tu muốn xây dựng cái Định mà xây dựng chưa có nổi! Thì làm sao các bạn thấy ánh sáng, thấy màu sắc? Nhắm con mắt thấy đen thui! Đó là ma tâm qui tánh còn! Rồi phần âm nó sẽ lôi cuốn! Chúng ta cố gắng! Đi đi! Tôi từ trong tối đi, tôi phải đi từ trong tối này, tôi mới đạt tới sáng! Chớ không có bao giờ sáng liền được! Tôi phải qua hết cái cơn tối này, nó đi tới cái cơn sáng! Tôi phải đi! Cho nên đòi hỏi sự dày công tu luyện của các bạn, ngày giờ tu luyện và chúng ta tu luyện bất cứ ở môi trường nào chớ không phải ngồi thiền tu luyện! Cái chuyện các bạn đang chơi đó, hỏi các bạn có trí chí chơi không? Mà chơi rồi các bạn thức được cái chuyện chơi của các

bạn không? Lời nói của các bạn có trì chí phân tách rõ ràng để thức được cái lời nói của các bạn không? Và cái bước đi của các bạn, từ ở trong nhà đi ra tới ngoài đường, các bạn nghe biết bao nhiêu sự kích động và phản động để dẫn tiến cho cơ thể này, đi từ nơi này tới nơi kia, đi từ xứ này qua xứ nọ! Các bạn thấy rõ chưa và nghe rõ chưa?

Các bạn đã thấy sự cấu trúc siêu nhiên đang hộ trì các bạn đi bất cứ nơi nào và dẫn tiến tâm linh các bạn bất cứ ở nơi nào, tùy theo hoàn cảnh phát triển của chính bạn! Hỏi chứ bề trên có hộ trì các bạn không? Có! Tại vì các bạn thiếu bình tâm, thiếu sáng suốt không thấy thôi! Rồi tôi chạy theo cái pháp này, xin cái pháp nọ! Rồi đọc cái chú này, đọc chú kia, chú nọ cũng là một phương tiện để cho các bạn hiểu các bạn mà thôi!

Nếu các bạn tu về thanh tịnh thì các bạn nghe đi, lắng nghe đi, lắng nghe hơi thở các bạn từ đầu đến đầu và âm thanh ở trong cơ tạng các bạn, vạn linh đã chuyển hóa bằng cách nào! Lỗ chân lông của các bạn cũng có phần gia dịch, nó xuất phát ra và nó phúc đáp những gì thắc mắc của bạn, nếu các bạn thanh tịnh, nó sẽ quỳ lạy trước mặt các bạn và lời giáo hóa các bạn luôn luôn có giáo dục, có trách nhiệm và khai triển cho chúng nó đồng nhứt trong cái cơ đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu là nằm trong cái tiêu thiên địa của các bạn, từ đầu chí chân là đồng thanh tương ứng đồng khí tương cầu! Mà không có trật tự thì không có ứng với nhau! Thành ra con người lúc nào cũng bất hợp tác là vì không có ứng và không có mưu cầu cho chung để tiến hóa, không hiểu rõ cái đại nghiệp chung là cái gì!

Từ đầu chí chân mà quán thông thì chúng ta thấy có một cái đại nghiệp! Chủ của một tiểu thiên địa này phải chịu trách nhiệm và để hòa đồng với tất cả! Sau khi chúng ta càng khai triển, khám phá cái kho tàng vô tận của cái tiểu thiên địa này, hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ thì chúng ta đi đâu? Chúng ta là con người bay bổng trong cả càn khôn vũ trụ theo ý muốn của chính chúng ta! Đó cho nên cái pháp hi lặc! Mà hành mới có! Nếu các bạn không hành không bao giờ có thấy hoan hỷ và thấy lạc cảnh đâu!

Cho nên những người thiên hằng tuần chúng ta tương ngộ, người nào thiên nhiều mặt mày họ khác rồi! Họ đã thức tâm! Chỉ con đường tu mới cứu độ tôi được! Cho nên họ cố gắng lo tu! Họ tu trong thâm kín và họ xóa bỏ tất cả những sự tranh chấp ở xung quanh để họ đi tới! Thì càng ngày các bạn cứ dòm họ càng ngày càng trẻ thêm, càng tươi hơn, càng đẹp hơn, nhiều người mến cảm hơn! Đó cho nên người tu nó thấy lỗ trước mắt nhưng mà nó lờ sau lưng không ai hay! Nó lỗ là nó không có đi xi-nê, nó không có đi chơi, nó không có ăn nhậu, nó lỗ! Nó lỗ đó là ngưng tất cả những chuyện không cần thiết, có thể hại cơ tạng, hại ngũ kinh của nó, nó không làm! Rồi những người nào mà đi tới thanh tịnh nó mới thấy nó đã đạt được một phần sáng suốt! Nó đã đạt được những sự cần thiết nó đã làm cho nó, thay vì những người đời làm nhiều chuyện không cần thiết và không cần phải làm những điều đó nhưng mà họ cứ đâm đầu vô danh những cái mối đó! Rồi làm sao phát triển được! Mà con người tu nó lại đi đến cái chỗ cần thiết và không làm những chuyện không cần thiết!

Cho nên cái tâm thức của người tu nó khác, nó thay đổi nhiều lắm! Nó ngồi đó ngu gì ngu, mà nó ngồi với những người tranh chấp mê loạn hơn thua và cuống cuồng trong cái phạm vi eo hẹp, không phát triển được! Vừa cất tiếng nói, phân tách cho nó là nó đã nghe rõ rồi! Nó thấy chuyện đó không vô nữa, không dính dấp với nó nữa, vì nó đổi sang một cơ giới mới và đổi sang một cảnh đời đời bất diệt, lớn rộng hơn và cởi mở hơn và khai triển hơn thì tại sao nó lại dự cuộc trở lộn lại cái cuộc eo hẹp đó. Nhưng mà trong sự bình tâm khi nó đạt, nó muốn độ cho người khác! Nó phải chịu họ và phải niệm Phật để hộ trì cho đối phương! Để đối phương càng ngày càng thức tâm và bớt sự nặng nề lôi cuốn và làm cho tâm thức của đối phương càng ngày càng hiểu rõ

nó hơn, nhiên hậu nó mới có cơ hội thức giác! Cho nên người tu có nhiệm vụ, luôn luôn Thượng Đế sắp đặt cho người tu luôn luôn đối diện với người không tu nhiều hơn! Để có cuộc trao đổi, người tu nói được phước nhưng mà phước ở đâu không thấy và phải sử dụng khả năng sẵn có của chính mình!

Khi đối diện với người không tu thì nó phê bình người tu vô cùng! Chê bai người tu đủ thức nhưng mà người tu lại thấy được sự thanh nhẹ của chính mình! Và do đó chúng ta mới thấy rằng, hằng tuần tôi có cơ hội tiếp xúc với người không tu là tôi tiếp xúc với Thượng Đế! Chính Ngài đã lấy cái thước đo tâm tôi coi đã thanh tịnh chưa? Tôi đủ trí độ để hóa độ đối phương chưa? Kể cha mẹ anh em tôi, nếu tôi thật sự có tâm tu thì tôi ngồi đó tôi cũng ảnh hưởng được họ, không phải nói chuyện, không phải mở miệng nhưng mà tôi chỉ lo niệm Phật thôi! Hành động tôi sẽ thức tâm họ lần lần! Chứ không phải tôi mở miệng vạch đường chỉ lối cho họ họ mới tiến! Nhưng mà lúc đó tôi chỉ trì chí niệm Phật, rồi họ sẽ tới hỏi tôi! Tôi trả lời một cách thanh nhẹ, ngây thơ! Nhưng mà cái thanh nhẹ ngây thơ đó là sự khao khát của đối phương! Sự bành trướng độc tài của đối phương lần lần nó sẽ được sự hướng dẫn của người tu, ngây thơ thanh nhẹ! Người đời cho là ngây thơ thanh nhẹ đó lại hướng độ dẫn tiến cái tâm linh bị vầy xéo đau khổ và che dấu mãi mãi tại thế và tự ràng buộc, tự trói buộc tâm linh tại thế! Họ tưởng việc làm đó là đúng nhưng mà việc làm đó là trói buộc tâm linh của họ mà thôi! Họ bị kẹt!

Mà hành động của chúng ta chỉ dùng từ tâm niệm Phật để ảnh hưởng họ! Thì lần lần họ sẽ tiến! Vì sự khao khát của họ không thể nào, con người khát nước không thể nào mà thấy nước không uống! Nhưng mà một ngày nào đó, đi tới cái chỗ khát thiết khát rồi, nói đây là nước đục uống vô nguy hiểm nhưng mà hai giọt cũng phải uống! Lúc đó họ mới bắt đầu tìm giá trị của luồng nước! Và họ thấy rõ đây là cứu tôi và giúp tôi! Cho nên nhiều người qua cái cơn đau khổ thử thách rồi mới thấy rằng bề trên giúp tôi và cứu tôi! Thấy cái hạnh hi sinh của người tu đã làm những gì cho chính mình! Đã giúp đỡ cho mình tiến hóa bằng cách nào! Mình là con người tự phản bội lấy mình cho nên không có tiến nổi! Cho nên nhiều người tu nửa chừng, biết được mỗi đạo rồi bỏ đạo! Đó là người đó đi vô cái chỗ học cái bài tự phản bội rồi chuyển về thức tâm! Tự phản bội một thời gian rồi thức tâm! Đau khổ vô cùng! Thấy mình quê mùa vô cùng! Thấy mình lạc hậu vô cùng! Thấy mình chậm tiến! Những gì mình đã gặt hái đều không xài được! Bỏ hết! Bỏ hết!

Cho nên nhiều bạn ăn học giỏi lắm, bây giờ tu Vô Vi rồi thức giác, nói không có giá trị gì bằng cấp đối với tôi nhưng mà trong lúc người học khổ lắm chứ nhưng mà chính những cái bằng cấp của người, người thấy không có giá trị! Tôi muốn có một cái bằng cấp lớn rộng hơn, sống động hơn! Chính do bàn tay của Thượng Đế chuyển cho tôi, tôi mới chịu! Có những người như vậy! Cái chí to như vậy, cương quyết như vậy, càng hành tu Vô Vi thì càng bị nhồi quả nhiều hơn! Mà nhồi quả đó là bài thi mà mình đã cầu mong bằng cấp của Thượng Đế, do bàn tay của Thượng Đế trao cho ta! Thì ta phải chịu nhồi quả nhiều hơn! *(còn tiếp)*

Đề tài suy gẫm

Giải Thoát?

Bây giờ, tôi muốn tu giải thoát mà các tầng trong cơ tạng không mở làm sao giải thoát?

Cho nên người thiên tại sao hít ra hít vô để làm gì? Chớ lấy chiếc đũa chọc vô trong đó cho nó mở. Không! Phải dùng cái thanh khí điện hòa hợp của Trời đất, nó mới mở những sự lỗ bịch, kẹt ở bên trong. Rồi mở từ li từ tí, mở tới hòa đồng, mở tới bộ đầu nó mới xuất ra ngoài kêu bằng thoát khỏi cái cảnh địa ngục trần gian là chúng ta đã tắm tối bao nhiêu năm rồi. Bây giờ, chúng ta tu rồi thấy nó giải thoát ra, giải thoát không còn sâu

muộn nữa, không còn sự sân si ganh ghét nữa và thấy sự sung sướng triền miên về với chúng ta. Chúng ta thực hiện sự cứu độ thương yêu vô cùng. Những người đó là cái tâm tư được giải thoát rồi, không dụng phàm tâm nữa mà so đo, không dụng lý đòi nhưng mà dụng tâm đạo, luôn luôn xét xử với sự quân bình lợi, hại, thiện, ác, trong tối có sáng, trong tử có sanh, trong sanh có tử. Đó, mới kêu bằng giải thoát được, lúc đó nhẹ nhàng rồi! (Văn tự vô vi)

THÔNG BÁO CỦA HỘI ÁI HỮU VÔ VI MIỀN NAM CALIFORNIA

HỘI ÁI HỮU VÔ VI MIỀN NAM CALIFORNIA XIN TRÂN TRỌNG THÔNG BÁO.

Kính gửi đến Quý Bạn Đạo,

Với những qui định của Tiểu Bang CALIFORNIA cho Hội Đoàn - Tôn giáo vì đại dịch Covid -19, năm nay ngày lễ Tưởng Niệm Đức Thầy lần thứ 11 không thể tổ chức tại TV VĨ KIÊN như những năm trước...Để tổ chức LỄ TƯỞNG NIỆM ĐỨC THẦY lần thứ 11 thật trọn vẹn, Hội sẽ tổ chức 2 ngày với 2 phần nghi lễ. Một ở Thiền viện Vĩ-Kiên và một tại Trụ sở Xây Dựng Vô Vi vào ngày 19 và 20 tháng 9 năm 2020.

Thứ nhất tại Thiền viện Vĩ-Kiên:

Ngày 19 tháng 9 năm 2020 LỄ TƯỞNG NIỆM ĐỨC THẦY lần thứ 11, Ban Chấp Hành sẽ đại diện bạn đạo làm lễ ngoài trời. Bắt đầu 10:00 am, sau khi Đánh lễ chư vị Bề Trên Đức Tổ Sư, Đức Thầy BCH sẽ ngồi niệm Phật 15 phút . Xin Quý Bạn Đạo tại gia cùng dành thời gian này chúng ta cùng niệm Phật, đồng thành tâm hướng dâng lên Đức Thầy, cảm tạ Ngài đã dày công hoằng hoá Đạo Pháp (PLVVKHHBPP.)

Thứ hai tại TRỤ SỞ XÂY DỰNG VÔ VI:

Ngày 20 tháng 9 năm 2020 LỄ TƯỞNG NIỆM ĐỨC THẦY lần thứ 11 sẽ được tổ chức tại Trụ sở Xây Dựng Vô Vi (trước cửa chánh của TSXDVV). Tất cả các bạn đạo cùng đến tham dự, chúng ta sẽ có buổi LỄ DÂNG HOA lên Đức Thầy để tỏ lòng THÀNH KÍNH- CẢM TẠ SỰ TỪ BI TẬN ĐỘ MÀ ĐỨC THẦY ĐÃ AN BAN CHO MỖI CHÚNG TA. Buổi lễ sẽ bắt đầu từ 10:00 am đến 12:00 trưa là chấm dứt.

HỘI ÁI HỮU VÔ VI MIỀN NAM CALIFORNIA có những yêu cầu dưới đây xin các bạn đạo lưu tâm khi đến dự lễ:

- 1_ Xin Quý Bạn Đạo đến tham dự mặc y phục màu trắng.
- 2_ Xin tất cả các bạn đạo giữ đúng quy định của Tiểu Bang CALIFORNIA là : Chúng ta phải mang mask và giữ khoảng cách 6'.
- 3_ Chúng ta cần giữ trật tự để buổi lễ được trang nghiêm và không làm phiền cho người địa phương, xin các bạn trong thời gian chờ đợi giữ tâm thanh tịnh, luôn trì tâm niệm Phật hướng tâm về Đức Thầy kính yêu trong thời gian chờ đợi đến phiên mình.
- 4_ Sau khi dâng hoa ,quý bạn đạo tuân tự ra về không tụ họp.

Tóm lược, sau khi đậu xe, các bạn từng người sẽ đứng sắp hàng và giữ khoảng cách theo dấu dưới lối đi vào Trụ Sở. Sẽ có một hàng ưu tiên cho các vị cao niên trên 70 tuổi. Từng người một sẽ đến trước kính Vô Vi đánh lễ dâng hoa. Đúng 10 : 00AM BUỔI LỄ DÂNG HOA LÊN ĐỨC THẦY sẽ bắt đầu. Để giữ bầu không khí thanh lặng Ban Chấp Hành sẽ không đọc diễn văn chào mừng cũng như lời cảm tạ khi các bạn đạo ra về. Chúng ta sẽ tương giao trong luồng thanh quang điện lạnh của Chư Vị Bề Trên Đức Tổ Sư, Đức Thầy quang chiếu.

Hội kính xin tất cả các bạn đạo hoan hỉ, thông cảm và xin thực hành 4 yêu cầu trên khi đến tham dự buổi lễ. Một lần nữa, Hội kính mời tất cả các bạn đạo Nam California và các bạn đạo phương xa nếu có thể xin mời quý bạn đến tham dự. Dù đến được hay không, sự THÀNH TÂM của tất cả các bạn đạo sẽ là món quà ý nghĩa nhất trong ngày lễ Tưởng Niệm Đức Thầy năm 2020 đầy thử thách này. Hiện thời về sinh hoạt của Tôn Giáo vẫn trong những qui định cũ của Tiểu Bang CALIFORNIA nên TSXDVV vẫn tạm ngừng sinh hoạt. Tuỳ theo hoàn cảnh, Hội sẽ có thông báo sau.

Đại diện Hội, tôi xin kính chào và xin thành tâm kính chúc tất cả quý bạn đạo tâm- thân an lạc. Chúng ta sẽ cùng tương ngộ vào ngày chủ nhật 20 tháng 9 năm 2020 tại Trụ sở Xây Dựng Vô Vi .

LỄ DÂNG HOA TƯỞNG NIỆM ĐỨC THẦY TRONG THANH TỊNH.
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT _ VẠN VẬT THÁI BÌNH.

Hội Trưởng
Lâm Huỳnh Mai
Sep 10,2020

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính xin Quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo **Võ thị Bạch Tuyết**, là vợ của bạn đạo Mã văn Phương, sinh 1-2-1968, đã mất vào lúc 10 giờ 30 sáng ngày 4-9-2020 nhằm vào ngày 17 tháng 7 năm Canh Tý, hưởng thọ 53 tuổi, tại phường Hiệp Bình Chánh, quận Thủ Đức, TP HCM, được siêu thăng tịnh độ
Gia đình Mã văn Phương đồng cảm ơn Quý bạn đạo
TD Dũng Hành kính báo